

N:o 16.

Ank. till Riksd. Kausli d. 7 April 1868, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af Landtbrukaren Wilhelm Biörcks i Skästa och Rusthållaren Anders Anderssons i Skällby ansökningar om eftergift af Riksbankens hos dem och deras löftesmän egande fordringsanspråk.

Uti en till Utskottet ingifven skrift hafva Landtbrukaren Wilhelm Biörck i Skästa och Rusthållaren Anders Andersson i Skällby inom Westmanlands län anført, att, sedan Riksbankens ombudsman hos-Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i förenämnda län mot dem anställt lagsökning för två hos Riksbanken upptagna diskontlån, det ena af Biörck å 600 R:dr och det andra af Andersson å 400 R:dr, samt Kronofogden C. E. Dillman af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande erhållit ordres att dessa lagsökningar med dem kommunicera, hade sökanderne, vid kommunikationen, till Dillman inbetalt de lagsökta beloppen, jemte ränta och kostnader, Biörck med 621 R:dr 70 öre och Andersson med 416 R:dr 80 öre emot Dillmans deröfver utfärdade qvittenser, hvarjemte det blifvit sökanderne lofvadt att, sedan penningarne till Riksbanken ingått, de för lånen utgifna originalförbindelser skulle till dem återställas; att Dillman emellertid underlåtit att för såväl ifrågavarande som andra i tjensten emottagna medel redovisa, samt härför blifvit häktad och under tilltal ställd, och att Riksbanken i hans konkurs tillerkänts betalning med förmånsrätt för de belopp, han, på sätt berördt är, af sökanderne i tjensten uppburit, men förskingrat; anhållande sökanderne, då de redan en gång betalt sin skuld till Riksbanken, att Riksdagen måtte eftergifva allt fordringsanspråk mot dem och deras löftesmän för ofvanberörda lån.

Bih. till Riksd. Prot. 1868. 6 Saml. 1 Afd. 9 Häft.

Styrelsen öfver Diskont-kontoret har, i anledning häraf, uti infordradt utlåtande i hufvudsaken vitsordat rigtigheten af de utaf sökanderne här-
ofvan uppgifna förhållanden, samt i öfrigt upplyst: att ifrågavarande lån
utgått från allmänna diskontfonden till Biörck år 1865, under N:o 15,661,
mot borgen af Häradshöfdingen C. J. Biörck och E. Åkergren i Wångsta,
å 600 R:dr, samt till Andersson år 1866, under N:o 1,437, mot borgen af
f. d. Riksdagsfullmäktigen P. E. Andersson i Bärby och C. A. Carlson i
Froby, å 400 R:dr; att de ordres, Kronofogden Dillman af Kongl. Maj:ts
Befallningshafvande emottagit, i följd af Riksbankens lagsökningar mot W.
Biörck och Åkergren samt Anders Andersson och hans löftesmän, inskränkte
sig till att, med föreläggande af åtta dagars tid och äfventyr att sökanden
eljest komme att njuta sin rätt på upptedda skäl, öfver ansökningarne in-
fordra vederbörandes förklaringar samt desamma eller kommunikationsbevis
och lagsökningsinlagorna derefter till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande
insända; att, sedan de belopp, sökanderne, enligt hvad ofvan förmäldes,
vid kommunikationen till Dillman inbetalt, blifvit med tillsammans 1,038
R:dr 50 öre i Dillmans konkurs bevakade, med yrkande att Riksbanken
måtte härför åtnjuta betalning med förmånsrätt, men jäf emot detta yr-
kande framstälts, Rådhusrätten i Westerås, genom dom den 5 Augusti
1867, sig utlätit, att, som upplyst vore, dels att kommunikationsresolutio-
nerna å ifrågavarande lagsökningar innehållit, att Dillman hade att vid
delgifningen infordra vederbörandes förklaringar, dels ock att, sedan Dillman
lagsökningshandlingarne emottagit och om desamma i diarium gjort anteck-
ning, sökanderne de lagsökta beloppen till honom öfverlemnats för att till
vederbörande insändas, samt således dessa medel måste anses vara af Dill-
man i tjensten uppburna, pröfvade Rådhusrätten skäligt, med ogillande af
jäfsanmärkningen, förklara Riksbanken berättigad att med i lag stadgad
förmånsrätt utbekomma omförmälda, till beloppet ostridiga, lagsökningsmedel;
att deremot icke allenast Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i Westmanlands
län, utan äfven Öfverståthållare-embetets Kansli, der Häradshöfdingen Biörck,
såsom bosatt i Stockholm, blifvit för skulden lagsökt, med afseende derå,
att Kronofogden Dillman, då denne såsom underexsekutor besörjt lagsök-
ningarnes delgifning, emottagit full liqvid för lånen, funnit Riksbankens
fordringsanspråk vara af tvistig beskaffenhet och hänvisat Riksbanken att
sin talan vid vederbörlig domstol, efter befogenhet, i laga ordning anhängig-
göra och utföra; att emellertid en af löftesmännen, f. d. Riksdagsfullmäg-
tigen P. E. Andersson, nödgats afträda sin egendom till konkurs, deri
Bankens fordran å 400 R:dr med ränta bevakats och lemnats utan an-
märkning, hvarefter, såsom utdelning från denna konkursmassa, i afräkning
på Rusthållaren Anders Anderssons lån, den 13 Januari 1868 till Banken

ingått 61 R:dr 67 öre; och slutligen att, efter hvad Riksbankens ombud i Dillmans konkurs meddelat, hans balansmål, deri Dillman, enligt Kongl. Kammar-rättens utslag den 14 Oktober 1867, förutom ersättningsskyldighet, ådömts ansvar för tillgrepp och förskingring af i tjensten emottagna medel, äfvensom för det han genom falska räkenskaper sökt dölja en del af tillgreppen, för närvarande lärer bero på Kongl. Maj:ts nådiga pröfning, och att Banken kan antagas från hans konkursmassa komma att erhålla en utdelning af omkring 20 procent.

Ehuru, enligt hvad af denna framställning inhemtades, Kronofogden Dillman icke egt vederbörliga ordres att de lagsökta beloppen hos sökanderne uttaga; likväl och då dessa haft giltig anledning antaga, att Dillman, när han å tjenstens vägnar hos dem sig infann, för att lagsökningshandlingarne dem delgifva, äfven varit behörig att liqviden uppbära, samt utredt vore, att sökanderne till Dillman inbetalt lånen, till kapital, ränta och kostnader, har styrelsen ansett billigheten tala därför, att Riksbankens fordringsanspråk mot sökanderne och deras löftesmän för ifrågavarande lån måtte eftergifvas; och borde, för sådant fall, särskildt förordnande meddelas, huruvida det belopp af 61 R:dr 67 öre, som från f. d. Riksdagsfullmäktigen P. E. Anderssons konkursmassa influtit och å Rusthållaren Anders Anderssons lån afförts, skulle till vederbörande återställas.

Utskottet, som instämmer uti hvad styrelsen öfver Diskont-kontoret sålunda yttrat, får, på grund deraf, vördsamt hemställa,

att Riksbankens fordringsanspråk mot Landtbrukaren W. Biörck och Rusthållaren Anders Andersson i Skällby samt deras löftesmän för ifrågavarande lån må eftergifvas, och att i följd häraf det belopp af 61 R:dr 67 öre, som från f. d. Riksdagsfullmäktigen P. E. Anderssons konkursmassa influtit och å Rusthållaren Anders Anderssons lån afförts, må få till vederbörande återställas.

Stockholm den 7 April 1868.

W. F. Tersmeden.

Herr *J. Ekman* anmälde att han icke närvarit vid behandlingen af detta ärende i Utskottet.
